

31 Ιανουαρίου, 1991

[ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΖΗΣΙΜΟΣ Χ'ΤΤΟΦΗ ΚΑΙ ΑΛΛΟΣ,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΚΑΙ
ΑΛΛΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 411/89).

-
- Προσφυγή βάσει του άρθρου 146 του Συντάγματος — Προσβαλλόμενες πράξεις — Σύνθετη διοικητική πράξη — Ενδιάμεσες πράξεις σύνθετης διοικητικής ενέργειας — Η προσβολή τους είναι ανέφικτη διότι οι πράξεις αυτές χάνουν την αυτοτέλεια και τον εκτελεστό χαρακτήρα τους μετά την έκδοση της τελικής πράξης — Το θέμα αυτό μπορεί να εγερθεί και εξετασθεί και με αποκλειστική πρωτοβουλία του Δικαστηρίου — Στις περιπτώσεις που η έκδοση της ενδιάμεσης πράξης αποτελεί νομική προϋπόθεση της έκδοσης της τελικής πράξης, η οποιαδήποτε παρανομία ή ελαττωματικότητα που επηρεάζει τη νομιμότητα της ενδιάμεσης πράξης επηρεάζει επίσης τη νομιμότητα της τελικής πράξης. 5 10
- Προσφυγή βάσει του άρθρου 146 του Συντάγματος — Λόγοι ακυρώσεως — Πλάνη περί τον νόμο — Θεμελίωση της πράξης σε νομική διάταξη που δεν βρισκόταν σε ισχύ, χωρίς όμως να επηρεάζεται δυσμενώς αυτός στον οποίο η πράξη αφορά αφού και με εφαρμογή του ισχύοντος δικαίου το αποτέλεσμα θα ήταν το ίδιο, συνιστά απλή παρατυπία η οποία δεν συνεπάγεται ακύρωση της διοικητικής πράξης. 15
- Εκπαιδευτικοί Λειτουργοί — Προσόντα — Μονάδες — Οι περί Δημοσίας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμοι του 1969 έως 1988 — Άρθρο 35B(4)(β) (με την μορφή που έλαβε μετά την τροποποίηση από το Νόμο αρ. 65 του 1987, άρθρο 7) — Ορθή ερμηνεία — Δεν μπορούν να δοθούν σε οποιοδήποτε υποψήφιο περισσότερες από πέντε μονάδες έστω και αν αυτός διαθέτει δύο ή περισσότερα προ- 20

σόντα που εύλογα χαρακτηρίζονται ως "πρόσθετα".

5 Με την παρούσα προσφυγή οι αιτητές προσέβαλαν την νομιμότητα της προαγωγής των ενδιαφερομένων μερών στη θέση Βοηθού Διευθυντή Σχολείων Δημοτικής Εκπαίδευσης. Παράλληλα οι αιτητές ζήτησαν την ακύρωση ενδιάμεσων πράξεων που τους αφορούσαν καθώς και δήλωση του Δικαστηρίου ότι η όλη διαδικασία που εισήγαγε ο Νόμος 65/87 όπως τροποποιήθηκε ήταν αντίθετος στο Σύνταγμα, στα κεκτημένα δικαιώματα και στις νομολογιακές αρχές.

10 Δύο ήταν οι κρίσιμοι ισχυρισμοί των αιτητών: (α) ότι η Συμβουλευτική Επιτροπή που κατάρτιζε κατά το νόμο τον αρχικό κατάλογο υποψηφίων για διορισμό εφάρμοσε νομοθετική πρόνοια που είχε καταργηθεί και αγνόησε το ισχύον δίκαιο και (β) ότι τόσο η Συμβουλευτική Επιτροπή κατά την ετοιμασία του καταλόγου των υποψηφίων που υπέβαλε στην Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας, όσο και η Ε.Ε.Υ. κατά την ετοιμασία του τελικού καταλόγου και κατά την έκδοση της τελικής πράξης, ενήργησαν χωρίς τη δέουσα έρευνα και κάτω από το βάρος πλάνης αναφορικά με τις μονάδες που έπρεπε να είχαν δοθεί στους αιτητές βάσει του άρθρου 35B(4)(β) των Περί Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμων του 1969 έως 1988.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

25 1. Αναφορικά με τη θεραπεία περί αντισυνταγματικότητας, αυτή δεν έχει καθόλου θεμελιωθεί κατά τη διαδικασία και, ως εκ του λόγου αυτού, θεωρείται ότι έχει εγκαταληφθεί. Οι δε θεραπείες αναφορικά με τις ενδιάμεσες πράξεις είναι ανέφικτες επειδή οι διοικητικές πράξεις στις οποίες αναφέρονται απώλεσαν την αυτοτέλεια και τον εκτελεστό χαρακτήρα τους μετά την έκδοση της τελικής πράξης στην οποία έχουν ενσωματωθεί.

35 2. Είναι γεγονός ότι η Συμβουλευτική Επιτροπή ανέφερε στην Έκθεσή της νομική διάταξη που δεν βρισκόταν σε ισχύ. Το ολίγον όμως αυτό της Συμβουλευτικής Επιτροπής κρίνεται, με βάση και τη νομολογία, ότι συνιστά απλή παρατυπία η οποία δεν συνεπάγεται ακύρωση της διοικητικής πράξης. Και αυτό διότι το αποτέλεσμα, όσον αφορά τους αιτητές, θα ήταν το ίδιο και στην περίπτωση εφαρμογής της ισχύουσας διάταξης δηλαδή το λάθος της Συμβουλευτικής Επιτροπής δεν επηρέασε καθόλου τη θέση των αιτητών ή τα συμφέροντά τους.

40 3. Πρέπει να αναφερθεί ότι η ορθή ερμηνεία του άρθρου 35B (4)(β), που επικαλούνται οι αιτητές, οδηγεί στο συμπέρασμα ότι η Συμβουλευτική Επιτροπή, στην άσκηση των εξουσιών της βάσει της διάταξης αυτής, δεν μπορεί να δώσει σε οποιοδήποτε υποψή-

φιο περισσότερες από πέντε μονάδες έστω και αν αυτός διαθέτει δύο ή περισσότερα προσόντα που εύλογα χαρακτηρίζονται ως "πρόσθετα" εν τη εννοία της πιο πάνω διάταξης, ούτε και να προβεί σε χωριστή αποτίμηση σε μονάδες για περισσότερα του ενός πρόσθετα προσόντα. Οι λέξεις που χρησιμοποιούνται στην επίδικη διάταξη είναι "1 έως 5 μονάδες για πρόσθετο προσόν" και όχι "για κάθε πρόσθετο προσόν".

5

Ακόμη όμως και αν η ερμηνεία αυτή δεν ληφθεί υπόψη, και παρά το γεγονός της πραγματικής υπέρβασης των όρων ορίων της διακριτικής της ευχέρειας από μέρος της συμβουλευτικής Επιτροπής, και της πλάνης της λόγω της παράλειψης να προβούν σε αξιολόγηση επίδικου προσόντος των αιτητών και σε πλήρη έρευνα σχετικά με τις προϋποθέσεις που καθορίζει το άρθρο 35B(4)(β), η προσβαλλόμενη πράξη δεν πρέπει να ακυρωθεί. Και αυτό διότι η διαπιστωθείσα παρερμηνεία και κακή εφαρμογή του άρθρου 35B(4)(β) δεν έχει προξενήσει στους αιτητές ζημία, υπό την έννοια ότι είχε ως συνέπεια να απωλέσουν την προτεραιότητα που άλλως πως θα είχαν στον κατάλογο των υποψηφίων έναντι ενός εκάστου των υποψηφίων των οποίων την προαγωγή οι ίδιοι επέλεξαν να αμφισβητήσουν, δηλαδή, των πέντε ενδιαφερομένων μερών. Ο υπολογισμός των μονάδων και χωρίς το πιο πάνω λάθος καταδεικνύει ότι η παρερμηνεία του άρθρου 35B(4)(β) και η παραγνώριση του πρόσθετου προσόντος των αιτητών δεν επηρέασε με οποιοδήποτε δυσμενή τρόπο το συμφέρον και τις προοπτικές προαγωγής τους που ήταν, εν πάση περιπτώσει, εκ των πραγμάτων ανύπαρκτες.

10

15

20

25

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Μιχαηλίδης και άλλος ν. Δημοκρατίας (1979) 3 Α.Α.Δ. 56·

Ιωάννου ν. Αρχής Ηλεκτρισμού Κύπρου (1981) 3 Α.Α.Δ. 280·

Βανέζης και άλλοι ν. Δημοκρατίας (Προσφυγή Αρ. 320/87 ημερ. 31.10.89)·

Λιμνάτου και άλλες ν. Δημοκρατίας (Προσφυγές Αρ. 27/88, 28/88 και 290/88 ημερ. 27.10.89)·

Λιμνάτου και άλλες ν. Δημοκρατίας (Α.Ε. 1014 ημερ. 28.11.90)·

30

35

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης της Επιτροπής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας με την οποία τα ενδιαφερόμενα μέρη προάχθηκαν στη θέση Βοηθού Διευθυντή Σχολείων Δημοτικής Εκπαίδευσης αντί των αιτητών.

40

Α.Σ. Αγγελίδης, για τους αιτητές.

Ρ. Βραχίμη-Πετρίδου (Κα), Δικηγόρος της Δημοκρατίας Α', για τους καθ' ὧν η αίτηση.

Cur. adv. vult.

5 Ο Δικαστής κ. Πογιατζής ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση.

ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, Δ: Την 1η Μαρτίου 1989 τέθηκε σε κίνηση η διαδικασία για την πλήρωση 79 κενών θέσεων Βοηθών Διευθυντών Σχολείων Δημοτικής Εκπαίδευσης (για 10 τη Δημοτική Εκπαίδευση), για την οποία ο Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου Παιδείας είχε την ίδια μέρα διαβιβάσει την έγκρισή του στην Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας (ΕΕΥ). Με τη σειρά της η ΕΕΥ αποφάσισε να 15 προκηρύξει τις πύ πάνω θέσεις με δημοσίευση στην επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας και να καθορίσει σαν τελευταία ημερομηνία αποδοχής αιτήσεων τις 18 Μαρτίου 1989. Σύμφωνα με τα Σχέδια Υπηρεσίας οι επίδικες κενές θέσεις είναι θέσεις πρώτου διορισμού και προαγωγής.

Υποβλήθηκαν έγκαιρα 383 αιτήσεις από ισάριθμους 20 δασκάλους σε σχολεία Δημοτικής Εκπαίδευσης. Σύμφωνα με το άρθρο 35B(1) των περί Δημοσίας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμων του 1969 έως 1988, κατάλογος των αιτητών διαβιβάστηκε στις 27 Μαρτίου 1989 από την ΕΕΥ 25 στο Γενικό Επιθεωρητή Δημοτικής Εκπαίδευσης, υπό την ιδιότητά του ως προέδρου της Συμβουλευτικής Επιτροπής.

Στο σημείο αυτό θα πρέπει να σημειωθεί ότι, σύμφωνα με το άρθρο 35A(1)* των περί Δημοσίας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμων του 1969 έως 1987, οι προαγωγές σε 30 θέσεις προαγωγής όπως και οι διορισμοί και οι προαγωγές

* Το άρθρο 35A, όπως και το άρθρο 35B, εισήχθη στο βασικό Νόμο με το άρθρο 7 του περί Δημοσίας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας (Τροποποιητικού) Νόμου του 1987 (Νόμος αρ. 65 του 1987).

σε θέσεις πρώτου διορισμού και προαγωγής στη δημόσια εκπαιδευτική υπηρεσία διενεργούνται μεν από την ΕΕΥ, αλλά ύστερα από σύσταση της αρμόδιας Συμβουλευτικής Επιτροπής. Σύμφωνα δε με το άρθρο 35(1)(δ), κανένας εκπαιδευτικός δεν προάγεται σε άλλη θέση εκτός αν συστήθηκε από την αρμόδια Συμβουλευτική Επιτροπή σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου αρ. 65 του 1987. Θα πρέπει επίσης να σημειωθεί ότι, κάτω από το άρθρο 35B(2), η Συμβουλευτική Επιτροπή έχει αρμοδιότητα να συνέλθει και να καταρτίσει τον κατάλογο των υποψηφίων οι οποίοι, κατά την εκτίμησή της, κατείχαν τα απαιτούμενα από τα σχέδια υπηρεσίας προσόντα κατά τον ουσιώδη χρόνο. Στις περιπτώσεις δε που πρόκειται για πλήρωση θέσης που ανήκει στο διδακτικό προσωπικό Δημοτικής Εκπαίδευσης, όπως είναι η παρούσα περίπτωση, η Συμβουλευτική Επιτροπή έχει υποχρέωση, κάτω από το άρθρο 35B(4), να καταρτίσει τον κατάλογο των υποψηφίων που συστήνει με σειρά προτεραιότητας η οποία θα καθορίζεται μετά την αριθμητική αποτίμηση των κριτηρίων της αξίας, των προσόντων και της αρχαιότητας όλων των προσοντούχων υποψηφίων σε μονάδες, όπως προνοείται με λεπτομέρεια μέσα στο ίδιο εδάφιο του άρθρου, χωριστά για το καθένα από τα τρία πιο πάνω κριτήρια. Σε μελλοντικό στάδιο θα παραθέσω αυτούσιες τις πρόνοιες των παραγράφων (β) και (γ) του εδαφίου 4 του άρθρου 35B, γιατί έχουν προβληθεί επιχειρήματα που θα πρέπει να απαντηθούν με αναφορά σ' αυτές.

Για μια συμπληρωμένη γενική σκιαγράφηση της διαδικασίας που ο Νόμος καθορίζει για την πλήρωση των επίδικων κενών θέσεων, θα πρέπει επίσης να γίνει αναφορά στο άρθρο 35B(5)(β) που προνοεί ότι εκτός σε μερικές ειδικές περιπτώσεις, ο αριθμός των υποψηφίων οι οποίοι θα συστήνονται από τη Συμβουλευτική Επιτροπή θα είναι τριπλάσιος του αριθμού των κενών θέσεων, και στο εδάφιο (6) του άρθρου 35B που προνοεί ότι η έκθεση μαζί με τον κατάλογο των υποψηφίων που καταρτίζει η Συμβουλευτική Επιτροπή σύμφωνα με το εδάφιο (4) αποστέλλεται στην ΕΕΥ και ότι αντίγραφο του καταλόγου αναρτάται στο Υπουργείο Παιδείας. Μέσα σε 10 μέρες από την

5 ημέρα της ανάρτησης του καταλόγου, κάθε επηρεαζόμενος εκπαιδευτικός μπορεί να ζητήσει την αναθεώρηση του καταλόγου που τον αφορά υποβάλλοντας, κάτω από το εδάφιο (7) του άρθρου 35B, γραπτή ένσταση στην ΕΕΥ η οποία εξετάζει και αποφασίζει πάνω στις ενστάσεις το ταχύτερο δυνατό, κάτω από το εδάφιο (8), και στη συνέχεια καταρτίζει τον τελικό κατάλογο των υποψηφίων. Ακολουθεί προσωπική συνέντευξη των υποψηφίων με την ΕΕΥ. Η τελική επιλογή γίνεται από την ΕΕΥ σύμφωνα με τις 10 πρόνοιες του άρθρου 35B(10)(β) το οποίο ορίζει τα εξής:

15 "35B(10) Μετά το τέλος των προσωπικών συνεντεύξεων η Επιτροπή προβαίνει στην επιλογή των καλύτερων υποψηφίων από τους υποψηφίους οι οποίοι περιέχονται στους τελικούς καταλόγους, λαμβάνοντας υπόψη τα ακόλουθα:

.....
.....

20 (β) στις περιπτώσεις υποψηφίων οι οποίοι περιέχονται στον κατάλογο ο οποίος καταρτίζεται σύμφωνα με το εδάφιο (4) τις μονάδες που έχει κάθε υποψήφιος στον κατάλογο τις οποίες η Επιτροπή μπορεί να αυξήσει μέχρι 5, με αιτιολογημένη απόφασή της η οποία θα στηρίζεται στην εντύπωση που αποκόμισε από τις προσωπικές συνεντεύξεις και στο περιεχόμενο των Προσωπικών Φακέλων και των Φακέλων των Υπηρεσιακών Εκθέσεων."

30 Θα συνεχίσω τώρα την αφήγηση των γεγονότων που ακολούθησαν την αποστολή από την ΕΕΥ στην αρμόδια Συμβουλευτική Επιτροπή του καταλόγου όσων υπέβαλαν αίτηση και των σχετικών φακέλων. Η Συμβουλευτική Επιτροπή επιλήφθηκε του έργου της και στις 12 Απριλίου 1989 διεβίβασε στην ΕΕΥ την έκθεσή της μαζί με κατάλογο 244 υποψηφίων που συστήνει, στον οποίο περιλαμβάνονται τα Ενδιαφερόμενα Μέρη, όχι όμως οι δυο Αιτητές. 35 Αντίγραφο του καταλόγου των υποψηφίων που συστήθη-

καν για προαγωγή αναρτήθηκε στην πινακίδα του Υπουργείου Παιδείας στις 14 Απριλίου 1989. Οι δύο Αιτητές υπέβαλαν έγκαιρα τις ενστάσεις τους στην ΕΕΥ σύμφωνα με το άρθρο 35B(7). Στις 26 Απριλίου 1989 η ΕΕΥ τις εξέτασε και τις απέρριψε, κατάρισε δε τον τελικό κατάλογο των υποψηφίων, στον οποίο δεν περιέλαβε τους Αιτητές, αποκλείοντας με αυτό τον τρόπο κάθε παραπέρα εξέταση της υποψηφιότητάς τους. Στον τελικό αυτό κατάλογο ο οποίος αναρτήθηκε στα γραφεία της ΕΕΥ τα έξι Ενδιαφερόμενα Μέρη κατέχουν την πιο κάτω σειρά προτεραιότητας και αριθμό μονάδων:

<i>Όνομα</i>	<i>Σειρά προτεραιότητας</i>	<i>Μονάδες</i>	
E.M.1 Ανδρέας Ιωάννου	30ος	208.40	
E.M.2 Σωτήρης Καζαμία	36ος	208.00	15
E.M.3 Ανδρέας Νεοπτολέμου	49ος	207.80	
E.M.4 Ανδρέας Νικολαΐδης	69ος	207.50	
E.M.5 Σωκράτης Ελληνα	84ος	207.00	
E.M.6 Δημήτρης Φεραίος	126ος	206.50	20

Στη συνέχεια η ΕΕΥ κάλεσε τους υποψηφίους που περιλήφθηκαν στον τελικό κατάλογο σε προσωπική συνέντευξη στην παρουσία του Γενικού Διευθυντή Δημοτικής Εκπαίδευσης. Οι συνεντεύξεις συμπληρώθηκαν στις 10 Μαΐου 1989. Την ίδια μέρα η ΕΕΥ προέβη στην αξιολόγηση της απόδοσης των υποψηφίων στις προσωπικές τους συνεντεύξεις και στη μελέτη των προσωπικών τους φακέλων όπως και των φακέλων των υπηρεσιακών τους εκθέσεων.

Στις 12 Μαΐου 1989 η ΕΕΥ άσκησε τις εξουσίες της κάτω από το άρθρο 35B(10β) του Νόμου και αύξησε τις μονάδες των υποψηφίων αφού έλαβε υπόψη τα στοιχεία των φακέλων τους και την εντύπωση που απεκόμισε κατά τις προσωπικές συνεντεύξεις. Η ΕΕΥ αύξησε τις μονάδες των Ενδιαφερομένων Μερών ως εξής:

Όνομα Μονάδες Αύξηση Σύνολο Νέα σειρά
Μονάδων προτεραιότητας

	E.M.1	208.40	4.5	212.90	29ος
	E.M.2	208.00	4.0	212.00	35ος
5	E.M.3	207.80	5.0	212.80	48ος
	E.M.4	207.50	4.0	211.50	62ος
	E.M.5	207.00	4.4	211.40	67ος
	E.M.6	206.50	4.5	211.00	74ος

10 Με βάση τις πιο πάνω μονάδες και την προτεραιότητα των υποψηφίων του τελικού καταλόγου όπως είχε διαμορφωθεί, η ΕΕΥ αποφάσισε την ίδια μέρα την πλήρωση των 79 επιδίκων κενών θέσεων με την προσφορά προαγωγής στους 79 υποψηφίους που είχαν συγκεντρώσει τις περισσότερες μονάδες, από 1/9/1989. Στους 79 προαχθέντες περιλαμβάνονταν τα έξι Ενδιαφερόμενα Μέρη.

15 Με την παρούσα προσφυγή που καταχώρησαν στις 12 Ιουνίου 1989, οι δύο Αιτητές ζητούν τις ακόλουθες 4 θεραπείες:

20 "1. Δήλωση του Δικαστηρίου ότι η απόφαση της Συμβουλευτικής Επιτροπής του καθ' ου η αίτηση Νο.2 να μη συμπεριλάβει τους αιτητές στον κατάλογο των συστηθέντων υποψηφίων για προαγωγή στη θέση Βοηθού Διευθυντή Σχολείων Δημοτικής Εκπαίδευσης είναι άκυρη, παράνομη και χωρίς νομικό αποτέλεσμα. 2. Δήλωση του Δικαστηρίου ότι η απόφαση της Ε.Ε.Υ. να απορρίψει τη νόμιμη και δίκαιη ένσταση των αιτητών για τη μη χορήγηση μονάδων για τα πρόσθετα προσό-

25 ντα τους και/ή απόφαση της Ε.Ε.Υ. να μη συμπεριλάβει τους αιτητές στον τελικό κατάλογο των υποψηφίων για προαγωγή στη θέση Βοηθού Διευθυντή Σχολείων Δημο-

30 τικής Εκπαίδευσης είναι άκυρη, παράνομη και χωρίς νομικό αποτέλεσμα κάθε δε πράξη που επακολούθησε εκ μέρους της Ε.Ε.Υ. θα πρέπει να συνακυρωθεί και/ή να κριθεί επίσης άκυρη.

3. Δήλωση του Δικαστηρίου ότι η απόφαση της Ε.Ε.Υ. να προάξει τους 1. Ανδρέα Ιωάννου, 2. Σωτήριο Καζαμία 3. Ανδρέα Νεοπολέμου, 4. Ανδρέα Νικολαΐδη, 5. Σωκράτη Έλληνα και 6. Δημήτριο Φεραίο στη θέση Βοηθού Διευθυντή Σχολείων Δημοτικής Εκπαίδευσης αντί και/ή στη θέση των αιτητών είναι άκυρη, παράνομη και χωρίς νομικό αποτέλεσμα.

5

4. Δήλωση του Δικαστηρίου ότι η όλη διαδικασία που εισήγαγε ο Ν.65/87 όπως τροποποιήθηκε είναι αντίθετος στο Σύνταγμα, στα κτημένα δικαιώματα και στες Νομολογιακές αρχές."

10

Ένσταση κατά της προσφυγής καταχώρησαν μόνο οι Καθ' ων η Αίτηση. Κανένα από τα Ενδιαφερόμενα Μέρη δεν έλαβε ενεργό μέρος στη διαδικασία. Στο τελικό στάδιο της διαδικασίας οι Αιτητές απέσυραν την προσφυγή τους στην έκταση που αφορά την προαγωγή του Ενδιαφερόμενου Μέρους αρ. 1 Ανδρέα Ιωάννου. Ως εκ τούτου, η παρούσα απόφαση αναφέρεται στην προσβαλλόμενη από τους Αιτητές πράξη στο βαθμό που αφορά τα Ενδιαφερόμενα Μέρη 2-6.

15

20

Πριν ασχοληθώ με τα νομικά σημεία πάνω στα οποία στηρίζεται η προσφυγή, θα πρέπει να παρατηρήσω ότι η μεν θεραπεία αρ. 4 δεν έχει καθόλου θεμελιωθεί με οποιοδήποτε επιχείρημα των Αιτητών κατά τη διαδικασία που ακολούθησε την καταχώρηση της προσφυγής και συμπεραίνω, ως εκ του λόγου αυτού, ότι έχει εγκαταληφθεί, οι δε θεραπείες αρ. 1 και 2 είναι κατά τη γνώμη μου ανέφικτες επειδή οι διοικητικές αποφάσεις στις οποίες αναφέρονται απώλεσαν την αυτοτέλεια και τον εκτελεστό χαρακτήρα τους μετά την έκδοση από την ΕΕΥ της τελικής εκτελεστής πράξης στις 12 Μαΐου 1989, στην οποία έχουν ενσωματωθεί. Εφόσον το θέμα αυτό σχετίζεται με τον εκτελεστό χαρακτήρα της προσβαλλόμενης ενδιάμεσης πράξης και κατά συνέπεια με τη δικαιοδοσία του Δικαστηρίου, κάτω από το άρθρο 146 του Συντάγματος, να εξετάσει και ακολούθως να δεχθεί ή να απορρίψει τις δυο αυτές θεραπείες, εγείρω και αποφασίζω το θέμα αυτό με δική

25

30

35

μου αποκλειστικά πρωτοβουλία. Το ανέφικτο των δυο πιο πάνω θεραπειών υποστηρίζεται από το ακόλουθο απόσπασμα-από-τα-Πορίσματα-του-Συμβουλίου-της-Επικρατείας 1929-1959, στη σελ. 244:

5 "β Σύνθετος διοικητική ενέργεια

Μετά την έκδοσιν της διοικητικής πράξεως της αποτελούσης το τέρμα της όλης συνθέτου διοικητικής ενεργείας, αυτή αποτελεί έκτοτε ενιαίαν πράξιν, πλήρως συντελεσθείσασ, και συνεπώς εφεξής προσβλητή είναι
10 μόνο η τελευταία πράξις, ουχί δε αυτοτελώς μεμονωμένη και ενδιάμεσος πράξις, ήτις απώλεσε την ιδίαν αυτής αυτοτέλειαν συγχωνευθείσα εις την τελικήν. Προσβαλλομένης όμως της τελικής πράξεως παραδεκτώσ προβάλλονται και λόγοι αναγόμενοι εις τας μερικωτέρας και συγχωνευθείσας πράξεις, η διαπίστωσις δε της ακυρότητος τινός εξ αυτών επιφέρει την ακυρότητα των ακολουθησασών μερικωτέρων πράξεων, διά την έκδοσιν των οποίων η κριθείσα ως παράνομος αποτελεί νόμιμον προϋπόθεσιν."

20 Η γνώμη που έχω εκφράσει πάνω στο ζήτημα αυτό υποστηρίζεται και από τη νομολογία μας. Αναφέρω ενδεικτικά την υπόθεση *Σοφοκλής Μιχαηλοῦδης και ἄλλοι ν. Δημοκρατίας* (1979) 3 Α.Α.Δ. 56, και *Ντίνος Ιωάννου ν. Αρχής Ηλεκτρισμού Κύπρου* (1981) 3 Α.Α.Δ. 280, στην οποία τονίζεται ότι, παρά το γεγονός ότι η ενδιάμεση διοικητική πράξις χάνει την αυτοτέλεια και τον εκτελεστό της χαρακτήρα όταν συγχωνευθεί στην τελική πράξις και δεν μπορεί, ως εκ τούτου, να αποτελέσει το αυτοτελές αντικείμενο ακυρωτικής προσφυγής, εν τούτοις, στις περιπτώσεις που η έκδοσή της αποτελεί νομική προϋπόθεση της
25 έκδοσης της τελικής πράξεως, όπως συμβαίνει στην παρούσα περίπτωση, η οποιαδήποτε παρανομία ή ελαττωματικότητα της που επηρεάζει τη νομιμότητά της επηρεάζει επίσης τη νομιμότητα της τελικής πράξεως.

35 Θα προχωρήσω τώρα στην εξέταση της θεραπείας αρ. 3 που είναι η μόνη από τις 4 θεραπείες που ζητούν οι Αιτη-

τές η οποία είναι νομικά εφικτή νοουμένου, βέβαια, ότι οι Αιτητές επιτύχουν να θεμελιώσουν οποιαδήποτε από τα νομικά σημεία που επικαλούνται στην αίτησή τους, όπως αυτά έχουν διαμορφωθεί κατά το τέλος της διαδικασίας, λαμβανομένων υπόψη των γραπτών αγορευσεων. Εγείρονται δυο τέτοιοι βασικοί νομικοί ισχυρισμοί οι οποίοι είναι οι ακόλουθοι:

5

(1) Η Συμβουλευτική Επιτροπή εφάρμοσε νομοθετική πρόνοια που είχε καταργηθεί και αγνόησε το ισχύον δίκαιο· και

10

(2) Τόσο η Συμβουλευτική Επιτροπή κατά την ετοιμασία του καταλόγου των υποψηφίων που υπέβαλε στην ΕΕΥ, όσο και η ΕΕΥ, κατά την ετοιμασία του τελικού καταλόγου και κατά την έκδοση της τελικής πράξης, ενήργησαν χωρίς τη δέουσα έρευνα και κάτω από το βάρος πλάνης αναφορικά με τις μονάδες που έπρεπε να είχαν δοθεί στους Αιτητές κάτω από το άρθρο 35B(4)(β) του Νόμου.

15

Θα εξετάσω τους δυο αυτούς ισχυρισμούς των Αιτητών με τη σειρά που τους αναφέρω πιο πάνω. Όσον αφορά τον πρώτο ισχυρισμό, είναι γεγονός ότι στην Έκθεσή της προς την ΕΕΥ, ημερομηνίας 12 Απριλίου 1989, που συνοδεύει τον κατάλογο των υποψηφίων που ετοίμασε, η Συμβουλευτική Επιτροπή ρητά αναφέρει ότι ενήργησε σύμφωνα με το Νόμο αρ. 65 του 1987, άρθρο 7 (άρθρο 35B του βασικού Νόμου, εδάφιο (4), παράγραφοι (α)(β)(γ)), και ότι καθόρισε τη σειρά προτεραιότητας των υποψηφίων μετά την αριθμητική αποτίμηση της αξίας, των προσόντων και της αρχαιότητας όλων των υποψηφίων σε μονάδες, όπως προβλέπεται στο άρθρο 35B(4)(α)(β)(γ) και στο άρθρο 35B(5)(β) του βασικού Νόμου όπως τροποποιήθηκε από το Νόμο αρ. 65 του 1987, άρθρο 7. Έπεται ότι, η αριθμητική αποτίμηση του κριτηρίου της αρχαιότητας των υποψηφίων σε μονάδες, αναφορικά με την οποία εντοπίζεται το παράπονο των Αιτητών, έγινε με βάση το άρθρο 35B(4)(γ) του βασικού Νόμου με τη μορφή την οποία είχε εισαχθεί σ'αυτόν με το άρθρο 7 του Νόμου αρ. 65 του

20

25

30

35

1987, και η οποία είχε ως εξής:

"35B(4) Όταν πρόκειται για πλήρωση θέσης η οποία ανήκει στο διδακτικό-προσωπικό-των-σχολείων-μέσης και δημοτικής εκπαίδευσης η Συμβουλευτική Επιτροπή καταρτίζει τον κατάλογο των υποψηφίων που συστήνει με σειρά προτεραιότητας η οποία θα καθορίζεται μετά την αριθμητική αποτίμηση των κριτηρίων της αξίας, των προσόντων και της αρχαιότητας όλων των προσο-ντούχων υποψηφίων σε μονάδες όπως παρακάτω:

5 (α)

(β)

(γ) αρχαιότητα:

15 1 μονάδα για κάθε συμπληρωμένο έτος υπηρεσίας στη θέση εφαρμοζομένων των διατάξεων του άρθρου 37 του Νόμου αυτού."

20 Όμως, κατά το χρόνο που η Συμβουλευτική Επιτροπή ενεργούσε με βάση το νομικό καθεστώς που καθορίστηκε με το Νόμο αρ. 65 του 1987, βρισκόταν ήδη σε ισχύ ο περί Δημοσίας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας (Τροποποιητικός) (Αρ.3) Νόμος του 1987, Νόμος αρ. 157 του 1987*. Με το άρθρο 2 του Νόμου αυτού η παράγραφος (γ) του εδαφίου (4) του άρθρου 35B του βασικού Νόμου καταργήθηκε και αντικαταστάθηκε με την ακόλουθη νέα παράγραφο:

"(γ) αρχαιότητα:

25 μία μονάδα για κάθε συμπληρωμένο έτος υπηρεσίας σε θέση από την οποία ο υποψήφιος μπορεί να προαχθεί σύμφωνα με τα σχέδια υπηρεσίας,

30 * Σύμφωνα με το άρθρο 3, η ισχύς του Νόμου αυτού θεωρείται ότι άρχισε από την 8η Μαΐου 1987, παρά το γεγονός ότι δημοσιεύτηκε στις 30 Ιουνίου 1987.

και ειδικά στην περίπτωση διορισμού προαγωγής σε θέση Βοηθού Διευθυντή Σχολείων Μέσης Εκπαίδευσης (Μέση Γενική ή Τεχνική Εκπαίδευση) επτά δέκατα της μονάδας επιπρόσθετα, για κάθε συμπληρωμένο έτος προηγούμενης εκπαιδευτικής υπηρεσίας σε δημόσια σχολεία ή/και για άλλη αναγνωρισμένη προϋπηρεσία."

5

Έπεται ότι το μικρότερο ολίσθημα που μπορεί να λεχθεί ότι διέπραξε η αρμόδια Συμβουλευτική Επιτροπή στην προκειμένη περίπτωση είναι ότι ανέφερε στην Εκθεσή της νομική διάταξη που δε βρισκόταν σε ισχύ. Αν φανεί από τη μελέτη των στοιχείων ενώπιόν μου ότι το ολίσθημα αυτό της Συμβουλευτικής Επιτροπής δεν επηρέασε δυσμενώς τα συμφέροντα ή τη θέση των Αιτητών γιατί η αριθμητική αποτίμηση της αρχαιότητας των υποψηφίων σε μονάδες οδηγεί στο ίδιο αποτέλεσμα στη συγκεκριμένη αυτή περίπτωση είτε γίνει με βάση την καταργηθείσα νομοθετική διάταξη είτε με βάση τη διάταξη που ίσχυε κατά το χρόνο εκείνο, το ολίσθημα συνιστά απλή παρατυπία η οποία δε συνεπάγεται ακύρωση της διοικητικής πράξης. Όμως, σε οποιαδήποτε άλλη περίπτωση, η εφαρμογή από το διοικητικό όργανο νόμου που δεν έχει εφαρμογή είτε γιατί έχει ήδη καταργηθεί είτε για οποιοδήποτε άλλο λόγο, συνιστά πλάνη του οργάνου περί το νόμο και παραβίαση της αρχής της νομιμότητας της διοίκησης που σημαίνει και τη δέσμευση της διοίκησης από το ισχύον δίκαιο. Όπως τονίστηκε από την Ολομέλεια στην υπόθεση Π. Βανέξης και άλλοι ν. Δημοκρατίας* η παραβίαση της αρχής αυτής συνεπάγεται ακύρωση της διοικητικής πράξης.

10

15

20

25

Το ίδιο ακριβώς λάθος διέπραξε η αρμόδια Συμβουλευτική Επιτροπή που είχε συσταθεί για τους σκοπούς της πλήρωσης 15 κενών θέσεων καθηγητή/εκπαιδευτή στην μισθοδοτική κλίμακα Α10 όταν κατά την ετοιμασία του καταλόγου των προτεινομένων για προαγωγή υποψηφίων

30

35

* Προσφυγή Αρ. 320/87 ημερ. 31.10.89).

στις 23 Νοεμβρίου 1987, είχε προβεί σε αριθμητική αποτί-
μηση της αρχαιότητας των υποψηφίων σε μονάδες σύμφω-
να με τις πρόνοιες του Νόμου αρ. 65 του 1987 που είχαν
5 ήδη καταργηθεί με το Νόμο αρ. 157 του 1987. Το λάθος
αυτό της Συμβουλευτικής Επιτροπής απετέλεσε ένα από
τα νομικά σημεία πάνω στα οποία υποψήφιοι που δεν
είχαν προαχθεί βάσισαν τις αντίστοιχες προσφυγές τους
οι οποίες όμως απορρίφθηκαν από το πρωτόδικο Δικασ-
10 τήριο**. Ακολούθως το λάθος απετέλεσε ένα από τους
λόγους της έφεσης που καταχωρήθηκε εναντίον της πρω-
τόδικης απόφασης. Η Ολομέλεια του Δικαστηρίου απέρρι-
ψε κατά πλειοψηφία την έφεση*** και ανέφερε τα εξής
στις σελ. 7 & 8:

15 "Είναι γεγονός ότι η αρχαιότητα για τις αιτήσεις
όσο και για τα ενδιαφερόμενα μέρη υπολογίστηκε με
βάση τη διάταξη του Νόμου, όπως είχε τροποποιηθεί
αρχικά από το Νόμο Αρ. 65 του 1987.

20 Ο πρωτόδικος Δικαστής ορθά διαπίστωσε ότι καμ-
μιά διαφορά δεν υπάρχει στις δύο νομοθεσίες στο κρι-
τήριο της αρχαιότητας αναφορικά με τις μονάδες που
δόθηκαν στις αιτήσεις και στα ενδιαφερόμενα μέρη,
ούτε και οι αιτήσεις ισχυρίστηκαν ότι οι αριθμητικές
μονάδες αρχαιότητάς τους υπολογίστηκαν εσφαλμένα,
και έτσι κατέληξε στο συμπέρασμα ότι "η αναφορά στο
25 Νόμο 65 του 1987 αντί στο Νόμο 157 του 1987, καμμιά
επιρροή δεν άσκησε στη βαθμολογία από τη Συμβουλευ-
τική Επιτροπή." Αξίζει όμως να παρατηρηθεί ότι η Επι-
τροπή όταν εξέτασε τις ενστάσεις με βάση το εδάφιο 8
του άρθρου 35B αποφάσισε ότι ορθά και σύμφωνα με
30 τις διατάξεις του άρθρου 35B(4) του Νόμου, όπως τρο-
ποποιήθηκε από το Νόμο Αρ. 157 του 1987, υπολόγισε
τις μονάδες αρχαιότητάς τους η Συμβουλευτική Επι-
τροπή.

35 ** Αίτηση Λιμνάτου και άλλες ν. Δημοκρατίας, Προσφυγές Αρ. 27/88,
28/88 και 29/88 (η απόφαση ημερομηνίας 27/10/1989).

*** Αίτηση Λιμνάτου και άλλες ν. Δημοκρατίας, Αναθεωρητική Έφεση
Αρ. 1014 (απόφαση ημερομηνίας 28/11/1990).

Επομένως ορθά ο πρωτόδικος Δικαστής αποφάσισε το σημείο αυτό, η δε επίκληση εσφαλμένης νομοθετικής διατάξεως δεν οδηγεί σε ακυρότητα αν η απόφαση ή το μέρος αυτής μπορούσε να στηριχθεί πάνω στην ορθή νομοθετική διάταξη. (Βλέπε *Papadopoulos v. The Republic* (1968) 3 C.L.R. 662 στη σελ. 674, και *The Cyprus Cement Co. Ltd. v. The Republic* (1974) 3 C.L.R. 304 στις σελ. 307, 308). Επιπλέον από τη σύγκριση των στοιχείων των φακέλων και του καταλόγου υποψηφίων, όπως ετοιμάστηκε, δεν διαπιστώνεται ότι η αναφορά στην εσφαλμένη νομοθετική διάταξη διαφοροποιούσε οτιδήποτε στον υπολογισμό της αρχαιότητας των υποψηφίων, όπως απαιτείται από το Νόμο. Δεν υπάρχει επομένως λόγος ακυρότητας πάνω στο σημείο αυτό. Σχετική αναφορά μπορεί να γίνει στην υπόθεση *A. Καραγιώργη και άλλων* απόφαση της Ολομέλειας, όπου στη σελ. 12 είπε ότι:

'Η αναφορά στα πρακτικά της 23ης Δεκεμβρίου, 1987, λανθασμένα, του Άρθρου 35B(1) καθόλου δεν επηρεάζει τη νομιμότητα της διαδικασίας ή της απόφασης. Δεν είναι παράβαση τύπου ή νόμου και δεν αποτελεί λόγο ακυρότητας.'

Από τα στοιχεία ενώπιόν μου έχω διαπιστώσει ότι ο αριθμός των μονάδων που δόθηκε στον καθένα από τους υποψηφίους στην παρούσα υπόθεση για την αρχαιότητα τους με βάση την καταργηθείσα διάταξη, θα ήταν ακριβώς ο ίδιος και στην περίπτωση που η αριθμητική αποτίμηση της αρχαιότητάς τους σε μονάδες γινόταν με βάση την ισχύουσα διάταξη που εισήγαγε ο Νόμος αρ. 157 του 1987. Αναφορικά με όλους τους υποψηφίους ο υπολογισμός έγινε στην πραγματικότητα με βάση τη διάρκεια της υπηρεσίας τους στη θέση δασκάλου που κατείχαν όλοι οι υποψήφιοι, δηλαδή θέση από την οποία μπορούσαν να προαχθούν στις επίδικες κενές θέσεις βοηθών διευθυντών σύμφωνα με τα Σχέδια Υπηρεσίας. Είναι επί του προκειμένου ενδεικτικό το γεγονός ότι δεν προβλήθηκε από τους Αιτητές ισχυρισμός ότι, αν η αριθμητική αποτίμηση της αρχαιότητάς τους σε μονάδες γινόταν με βάση το ισχύον

δίκαιο, θα έπαιρναν μεγαλύτερο αριθμό μονάδων ή ότι τα Ενδιαφερόμενα Μέρη ή άλλος υποψήφιος θα έπαιρναν μικρότερο αριθμό μονάδων από εκείνο που τους δόθηκε.

5 Έπεται ότι η θέση των Αιτητών δεν έχει καθόλου επηρεαστεί από το λάθος της Συμβουλευτικής Επιτροπής. Κάτω από αυτές τις περιστάσεις, η αναφορά της λανθασμένης νομικής διάταξης στην επίδικη έκθεση της Συμβουλευτικής Επιτροπής δεν μπορεί να επηρεάσει τη νομιμότητα της προσβαλλόμενης πράξης και δεν συνιστά αφ' 10 εαυτής λόγο ακύρωσής της.

15 Παραμένει να εξεταστεί ο νομικός ισχυρισμός των Αιτητών που αφορά την παράλειψη της Συμβουλευτικής Επιτροπής, η οποία υιοθετήθηκε από την ΕΕΥ, να προβεί σε αριθμητική αποτίμηση του πρόσθετου προσόντος τους σε μονάδες με αποτέλεσμα να αποκλειστεί η υποψηφιότητά τους στα αρχικά στάδια της διαδικασίας επιλογής των καταλληλοτέρων υποψηφίων για προαγωγή στις επίδικες 20 κενές θέσεις.

20 Όπως έχω ήδη αναφέρει, οι Αιτητές είχαν ζητήσει από την ΕΕΥ κάτω από το άρθρο 35B(7) του Νόμου, την αναθεώρηση του καταλόγου που κατήρτισε η Συμβουλευτική Επιτροπή και την περίληψη τους σ' αυτόν. Το παράπονο τους ήταν ότι λανθασμένα η Συμβουλευτική Επιτροπή είχε 25 παραλείψει να τους δώσει τις μονάδες που δικαιούνται κάτω από το άρθρο 35B(4)(β) του Νόμου για το πρόσθετο προσόν που είχαν δηλώσει ότι κατέχουν και το οποίο είναι συναφές με την εκπαίδευσή τους και/ή τα καθήκοντα της θέσης.

Το άρθρο 35B(4)(β) προνοεί τα εξής:

30 "35B(4) Όταν πρόκειται για πλήρωση θέσης η οποία ανήκει στο διδακτικό προσωπικό των σχολείων μέσης και δημοτικής εκπαίδευσης η Συμβουλευτική Επιτροπή 35 καταρτίζει τον κατάλογο των υποψηφίων που συστήνει με σειρά προτεραιότητας η οποία θα καθορίζεται μετά την αριθμητική αποτίμηση των κριτηρίων της αξίας,

των προσόντων και της αρχαιότητας όλων των προσο-
ντούχων υποψηφίων σε μονάδες όπως παρακάτω:

(α)

(β) Προσόντα:

1 έως 5 μονάδες, που δίνονται από τη Συμβουλευτική 5
Επιτροπή με αιτιολογημένη απόφασή της, για πρόσθετο
προσόν το οποίο είναι συναφές με την εκπαίδευση ή
την ειδικότητα του υποψηφίου ή τα καθήκοντα της
θέσης."

Η ΕΕΥ εξέτασε τις ενστάσεις των Αιτητών τις οποίες 10
και απέρριψε με το αιτιολογικό ότι "ο τίτλος B.Ed. του
University of Wales που αποκτήθηκε ύστερα από εξετάσεις
που έλαβαν χώρα στο Frederick Polytechnic δεν μπορεί να
ληφθεί υπόψη γιατί το Frederick Polytechnic δεν αποτελεί
αναγνωρισμένο εκπαιδευτικό ίδρυμα" Ο τίτλος B.Ed 15
(Bachelor of Education) του Πανεπιστημίου της Ουαλλίας
ήταν το πρόσθετο προσόν που οι Αιτητές πάντοτε ισχυρί-
ζονταν ότι κατέχουν.

Θα πρέπει στο σημείο αυτό να προσθέσω ότι αναφορι- 20
κά με την αποτίμηση των πρόσθετων προσόντων των υπο-
ψηφίων τα οποία είναι συναφή με την ευκαίδευση, την ει-
δικότητα ή τα καθήκοντα της θέσης, όπως προβλέπεται
στο άρθρο 35B(4)(β) του Νόμου, η Συμβουλευτική Επιτρο-
πή είχε αποφασίσει στις 12 Απριλίου 1989 να δώσει μονά-
δες ως ακολούθως: 25

<i>Προσόν</i>	<i>Μονάδες</i>	
MA/MSc	4	
BA/BSc	3	
Διετής μετεκπαίδευση	2	
Μονοετής μετεκπαίδευση	1	30
Πτυχίο Γεωργικής Σχολής Μόρφου	1	
Δίπλωμα Royal Society of Arts	1	
Πτυχίο Μουσικού Οργάνου	3	
Πτυχίο Αντίστιξης	3	

Πτυχίο Αρμονίας	2
Πτυχίο Ωδικής	1
Πτυχία που αναγνωρίζονται για διορισμό στη Μέση Παιδεία	3

- 5 Θα πρέπει επίσης να αναφέρω ότι η ορθή ερμηνεία του άρθρου 35B(4)(β) του Νόμου οδηγεί, κατά τη γνώμη μου, στο συμπέρασμα ότι η Συμβουλευτική Επιτροπή, στην άσκηση των εξουσιών της κάτω από την πιο πάνω νομοθετική διάταξη, δεν μπορεί να δώσει σε οποιοδήποτε υποψήφιο περισσότερες από πέντε μονάδες έστω και αν αυτός διαθέτει δυο ή περισσότερα προσόντα που εύλογα χαρακτηρίζονται ως "πρόσθετα" εν τη εννοία της πιο πάνω διάταξης, ούτε και να προβεί σε χωριστή αποτίμηση σε μονάδες για περισσότερα του ενός πρόσθετου προσόντος. Οι
- 10 λέξεις που χρησιμοποιούνται στην επίδικη διάταξη είναι "1 έως 5 μονάδες για πρόσθετο προσόν" και όχι "για κάθε πρόσθετο προσόν". Ο λόγος για τον οποίο έκρινα σκόπιμο και αναγκαίο να προβώ στην πιο πάνω ερμηνεία του άρθρου 35B(4)(β) είναι το γεγονός ότι, ο Αιτητής αρ. 2
- 20 Σάββας Νικολαΐδης είχε ισχυρισθεί στην ένστασή του προς την ΕΕΥ ότι είχε και άλλο πρόσθετο προσόν που αγνόησε η Συμβουλευτική Επιτροπή. Είχε μονοετή μετεκπαίδευση στην Αγγλία. Η ΕΕΥ αποδέχτηκε την ένσταση του στο σημείο αυτό και πρόσθεσε στις 201 μονάδες που
- 25 του είχαν αποτιμηθεί από τη Συμβουλευτική Επιτροπή ακόμα μια μονάδα για το πρόσθετο αυτό προσόν. Επειδή όμως ο τελευταίος υποψήφιος στον κατάλογο των υποψηφίων είχε συγκεντρώσει 203.80 μονάδες, ενώ ο Αιτητής αυτός είχε συγκεντρώσει μόνο $201+1=202$ μονάδες, δεν
- 30 ήταν δυνατό κατά την ΕΔΥ, να περιληφθεί στον κατάλογο.

- Επανερχομαι τώρα στον τίτλο Bachelor of Education του Πανεπιστημίου της Ουαλλίας που πράγματι κατείχαν οι Αιτητές κατά τον ουσιώδη χρόνο. Σύμφωνα με το πιστοποιητικό του Συμβουλίου της Ευρώπης, ημερομηνίας
- 35 19 Απριλίου 1989, και σύμφωνα με το πιστοποιητικό του Υπουργείου Παιδείας και Επιστημών της Αγγλίας, ημερομηνίας 8 Ιουνίου 1989, που απεστάλησαν σε κάποιο Χρι-

στόδουλο Κίκα, από τη Λευκωσία, και είναι τεκμήρια ενώπιον μου, φαίνεται ότι το Συμβούλιο της Ευρώπης και το Ηνωμένο Βασίλειο αναγνωρίζουν στο Πανεπιστήμιο της Ουαλλίας το δικαίωμα να εκδίδει τίτλους σπουδών του Ηνωμένου Βασιλείου.

5

Ο τίτλος σπουδών των Αιτητών αγνοήθηκε με την αποκλειστική δικαιολογία ότι το Frederick Polytechnic, στο οίκημα του οποίου οι Αιτητές έδωσαν τις εξετάσεις τους για απόκτηση του τίτλου Bachelor of Education του Πανεπιστημίου της Ουαλλίας, δεν αποτελεί αναγνωρισμένο εκπαιδευτικό ίδρυμα. Η αιτιολογία αυτή μαρτυρεί ότι η μόνη έρευνα που διεξήχθη τόσο από τη Συμβουλευτική Επιτροπή όσο και από την ΕΕΥ για να διαπιστωθεί κατά πόσο ο τίτλος σπουδών που κατείχαν οι Αιτητές πληρούσε τις προϋποθέσεις του "πρόσθετου προσόντος" όπως καθορίζονται στο άρθρο 35B(4)(β) του Νόμου, σκόπευε στο να απαντηθεί το ερώτημα κατά πόσο το Frederick Polytechnic ήταν ή δεν ήταν αναγνωρισμένο εκπαιδευτικό ίδρυμα. Το κριτήριο του "αναγνωρισμένου εκπαιδευτικού ιδρύματος", που οι Καθ' ων η Αίτηση εισήγαγαν και εφάρμοσαν κατά τρόπο καθοριστικό στην παρούσα υπόθεση, δεν αναφέρεται στο άρθρο 35B(4)(β) το οποίο η Συμβουλευτική Επιτροπή και η ΕΕΥ είχαν καθήκον να ερμηνεύσουν και να εφαρμόσουν. Δεν ερευνήθηκε καθόλου η χρονική διάρκεια των σπουδών ούτε τα θέματα που διδάσκονται ώστε να διαπιστωθεί αν ο τίτλος αυτός είναι συναφής "με την εκπαίδευση ή την ειδικότητα του υποψηφίου ή τα καθήκοντα της θέσης", όπως ρητά ορίζει η πιο πάνω νομοθετική διάταξη. Είναι φανερόν ότι στην παρούσα περίπτωση τόσο η Συμβουλευτική Επιτροπή όσο και η ΕΕΥ έχουν παρερμηνεύσει το άρθρο 35B(4)(β) και έχουν συγχύσει και ταυτίσει το πρόσθετο προσόν που αναφέρεται στο άρθρο αυτό με αναγνωρισμένο ακαδημαϊκό τίτλο σπουδών, χωρίς τουλάχιστο να διευκρινίζουν αν εννοούν αναγνωρισμένο από τη Δημοκρατία ή από τη χώρα στην οποία λειτουργεί το εκπαιδευτικό ίδρυμα που το εξέδωσε. Παρά το γεγονός ότι η διακριτική ευχέρεια της Συμβουλευτικής Επιτροπής και της ΕΕΥ επί του προκειμένου είναι πράγματι πολύ πλατιά, στην παρούσα περίπτωση

10

15

20

25

30

35

έχω τη γνώμη ότι έχουν υπερβεί τα άκρα όρια της εξουσίας τους και ότι η πλάνη κάτω από το βάρος της οποίας έχουν ενεργήσει οφείλεται μερικώς τουλάχιστο στην παράλειψη τους να προβούν σε αξιολόγηση του επίδικου προσόντος των Αιτητών και σε πλήρη έρευνα σχετικά με τις προϋποθέσεις που καθορίζει το άρθρο 35B(4)(β).

Το θέμα, όμως, δεν τελειώνει εδώ. Κακώς, βέβαια, ερμηνεύθηκε και εφαρμόστηκε το άρθρο 35B(4)(β). Για να απαντηθεί όμως το ερώτημα κατά πόσο η προσβαλλόμενη πράξη θα πρέπει να ακυρωθεί ή όχι, θα πρέπει να εξετασθεί κατά πόσο η διαπιστωθείσα παρερμηνεία και κακή εφαρμογή του άρθρου 35B(4)(β) έχει προξενήσει στους Αιτητές ζημιά, υπό την έννοια ότι είχε ως συνέπεια να απωλέσουν την προτεραιότητα που άλλως πως θα είχαν στον κατάλογο των υποψηφίων έναντι ενός εκάστου των υποψηφίων των οποίων την προαγωγή οι ίδιοι επέλεξαν να αμφισβητήσουν, δηλαδή, των πέντε Ενδιαφερόμενων Μερών. Η ύπαρξη ή η ανυπαρξία ζημιάς, υπό την πιο πάνω έννοια, μπορεί να διαπιστωθεί από τη σύγκριση του συνόλου των μονάδων που ο καθένας από τους Αιτητές θα μπορούσε να είχε συγκεντρώσει αν δε συνέβαινε το πιο πάνω λάθος, με το σύνολο των μονάδων που έχει συγκεντρώσει ο καθένας από τα πέντε Ενδιαφερόμενα Μέρη.

Αναφορικά με το πρόσθετο προσόν η Συμβουλευτική Επιτροπή μπορούσε να δώσει από μια μέχρι πέντε μονάδες. Όμως, στις 12 Απριλίου 1989, είχε αποφασίσει να δώσει μόνο 4 μονάδες για τον τίτλο Master, 3 μόνο μονάδες για τον τίτλο Bachelor και λιγότερες μονάδες για άλλους τίτλους - πρόσθετα προσόντα. Προκύπτει από τα πιο πάνω ότι, αν η Συμβουλευτική Επιτροπή δεν απέρριπτε τον τίτλο των Αιτητών για το λόγο που τον απέρριψε, θα έδιδε στον καθένα τους 3 μονάδες για πρόσθετο προσόν. Δεν θα έδιδε όμως τη μιά μονάδα που έδωσε στον Αιτητή Σάββα Νικολαΐδη για το πρόσθετο προσόν της μονοετούς μετεκπαίδευσης, για τους λόγους που έχω αναφέρει.

Από την ΕΕΥ ο καθένας από τους Αιτητές είχε τη δυνατότητα να πάρει άλλες πέντε μονάδες κατ' ανώτατο

όριο, κάτω από το άρθρο 35B(10)(β) του Νόμου.

Θα εξετάσω τώρα πως διαμορφώνεται με τα δεδομένα αυτά η προτεραιότητα των Αιτητών στον Κατάλογο των υποψηφίων έναντι των Ενδιαφερομένων Μερών. Τα αποτελέσματα φαίνονται στον πίνακα που παραθέτω.

5

Όνομα	Αριθμός Μονάδων	
E.M.2 Σ. Καζαμίας	212.00	
E.M.3 Α. Νεοπτολέμου	212.80	
E.M.4 Α. Νικολαΐδης	211.50	
E.M.5 Σ. Έλληνας	211.40	10
E.M.6 Δ. Φεραΐος	211.00	
Αιτητής 1 Ζ. Χ"Ττοφή	$202.80+3+5=210.80$	
Αιτητής 2 Σ. Νικολαΐδης	$201+3+5=209$	

Από τον πιο πάνω πίνακα προκύπτει ότι και στην περίπτωση ακόμα που η Συμβουλευτική Επιτροπή έδιδε στον καθένα από τους Αιτητές τις 3 μονάδες για πρόσθετο προσόν που έδωσε σε όλους τους άλλους υποψηφίους που κατείχαν τίτλο σπουδών Bachelor και η ΕΕΥ έδιδε στον καθένα τους άλλες πέντε μονάδες για τις συνεντεύξεις κλπ, το σύνολο των μονάδων τους θα ήταν κατώτερο από το σύνολο των μονάδων όλων των Ενδιαφερομένων Μερών όπως και του Γεώργιου Παπαχαραλάμπους* που είναι ο τελευταίος (79ος) στον κατάλογο των υποψηφίων στους οποίους προσφέρθηκε προαγωγή και ο οποίος είχε συγκεντρώσει 211 μονάδες. Το ίδιο θα συνέβαινε και στην περίπτωση που η Συμβουλευτική Επιτροπή έδιδε στον Αιτητή Νικολαΐδη, εκτός των 3 μονάδων για το πρόσθετο προσόν του τίτλου σπουδών Bachelor of Education, και ακόμα μια μονάδα για το άλλο πρόσθετο προσόν της μονοετούς μετεκπαίδευσης. Θα συγκέντρωνε τότε μόνο 210 μονάδες. Έπεται ότι η παρερμηνεία του άρθρου 35B(4)(β)

15

20

25

30

* Η προαγωγή του δεν έχει προσβληθεί με την παρούσα προσφυγή.

και η παραγνώριση του πρόσθετου προσόντος των Αιτητών δεν επηρέασε με οποιοδήποτε δυσμενή τρόπο το συμφέρον και τις προοπτικές προαγωγής τους που ήταν, εν πάση περιπτώσει, εκ των πραγμάτων ανύπαρκτες.

- 5 Για όλους τους πιο πάνω λόγους η προσφυγή απορρίπτεται και η προσβάλλόμενη απόφαση επικυρώνεται χωρίς, όμως, οποιαδήποτε διαταγή αναφορικά με τα έξοδα.

Προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα